

10 20 30 40 50 60 70 80 90 100 10 20

mm

Huldre aa an Wailand.

(Efterfølgende Huldreise er skreven i den Guldbrandsdalske
Dialect af E. Storm.)

V box 9:243

Christiania.

Trykt i det Wulfsbergske Bogtrykkerie af N. Hoib.

1847

Guten da trot, Sommaardagen heit,
Intje aa faa, Dvile tyktes haam for leit,
Klove va tung, Diken ille sleit,
For haam Brekka steig ti Bære.
Han taa Salen ne Mysusfækun la,
Skonda sæg saa aat eit vakkert Legosta,
Stae høgt aa tjukt aa bloomstraat Grase va;
Ingør Dyne smaakaa bære.

Ve ei litoof Hø gjønnoom tubaat trut
Sprat taa svarte Jore keillast Batten ut,
Skjirt som dæ va sila ti en Klut;
Guten Gampen sin her slæfte.
Erast paa ein Sæta slongde han sag sjøl;
Sætain va brei aa flat som ei Fjøl,
Klungerbjørk toof onda brænnandes Ol,
Skuggin has Dugo tæfte.

Knaft sov 'an Willand — Guten heite saa —
Boontas mindst kaa Flæk dæ va, han la sæg paa,
For her ei Hulder Fenan sin dreiv fraa
Bakka, framde der han qvilde.
Hainfælla Hulder saag 'aam aa vart bleif;
Kaa æ dæ æg seer? onderfull ho skreif,
Skulle vael ein Gut gjæra Hulder veif?
Laarin ne taa Bangom trilte.

Stat, Fenan, sil! sakte ond du me
Sjaa dæ vakraste som æ paa Jora te;
Bli, Kælve! bli staaand her ti Tre!

Route intje hel', ho roopte.
Kælvan tagde, Fenan sto, aa Huldre saag
Upp aa ne paa Guten som viaape laag,
Bloe ti ho toof te gjæra græske Flaag,
Mæ ho affølge sto aa kopte.

Os dæ full' onbrand? Uta Feel saa vael
Skjolda ælder sæg Natur fraa naagor Gjæl,
Dalens Jento fore ha den sama Fæl;
Alle Dinnaa paa 'aam jyne.
Lokkand laag 'an; Trøia ho va kasta taa,
Binnen skællaat gusta, blaas 'aam Skjorta fraa,
Lysfogaste Krop, som Kar kunna haa,
Paa halvnaakne Gut sæg syne.

Bloblanda Enjog ti Anlete skaar,
Friskheit gjønnoom lukte Duggvarme gaar;
Onde Roushuvun hef saa lang eit Haar,
Intje gular kan dæ væra;
Arme Fast te Fangtaaks! stærke vakre Hæin!
Friske Laar aa Mjærme! grepa hæva Vein!
Taa saa græske Gute meir um Senn hel' ein
Jora traatte intje bæra.

Huldre mæ snog aa bebrandes Hain —
Fletta brone Haar ti guldfingra Bain,
Aa taatom ikring vene Hugu vain,
Bakka sæg ti klaare Rjæilla;
Atte for Guten sætte ho sæg ne,
La tusindstrængte Langspel paa Rne,
Mæ Saang aa Leif ho saales toof te,
Saa ho trugde Jom taa Rjæilla.

Huldre; Dve.

Stat up! stat upi sjaa atenne!
Hoir Sylstrenghjo faa dem læt!
Sjaa ei Hulder, som du brænne,
Som taa Lystna aat dæg græt;
Mange, veit æg, paa dæg snifa,
Lat mæg bli di Jente!
Jngor som dæg bæve lika.
Ha du Do aa ventre.

Bakraste taa Dalens Gute!
Læg di stante Hain ti mi.
Æg vil hulke, leike, stute,
Æg vil mora al di Ei;
Æg vil aat min Villand saagaa
Rjume, Emor aa Rjute,
Nassæe ska taa glaa Daagaa
Kappis aat dæg fruke.

Os ska bu ti Sonsteinsheilla,
(Vli du dæfor inrje ræd)!
Stugu mi æ hole Fjeilla,
Mæ Guld: aa Solo: Naro Flæd;
Bækken fær forbi min Raavaa,
Rusfeln ska os svæve;
Der ska os ti Bjannskind saavaa
Rætten ut saa hæve.

